

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 8 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Dokumentai dėl pirmojo leidimo pateikti į rinką veikliąją medžiagą glifosatą — Sprendimas iš dalies neleisti susipažinti su dokumentais — Pavojus, kad gali būti pažeisti fizinio arba juridinio asmens komerciniai interesai — Reglamentas Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis — Svarbesnis visuomenės interesas — Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 — Reglamentas Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalis — Direktyva 91/414/EEB“

Byloje T-545/11

Stichting Greenpeace Nederland, įsteigta Amsterdame (Nyderlandai),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), įsteigta Briuselyje (Belgija),

atstovaujamos advokatų B. Kloostra ir A. van den Biesen,

ieškovės,

prieš

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama P. Oliver, P. Ondrůšek ir C. ten Dam, vėliau – P. Oliver, P. Ondrůšek ir C. Zadra,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta leisti susipažinti su Vokietijos Federacinės Respublikos, kaip valstybės narės pranešėjos, parengtos veikliosios medžiagos glifosato vertinimo ataskaitos projekto 4 tomu pagal 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332)

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood, teisėjai F. Dehousse ir J. Schwarcz (pranešėjas),

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. vasario 26 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2010 m. gruodžio 20 d. ieškovės *Stichting Greenpeace Nederland* ir *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* paprašė leidimo susipažinti su įvairiais dokumentais dėl pirmojo leidimo pateikti į rinką glifosatą, kaip veikliąją medžiagą, kuris išduodamas pagal 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332). Prašymas buvo pagrįstas 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) ir 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, p. 13).
- 2 Paprašyta leisti susipažinti su tokiais dokumentais:
 - su valstybės narės pranešėjos (Vokietijos Federacinės Respublikos) parengto vertinimo ataskaitos projekto kopija prieš pirmą kartą glifosatą įtraukiant į Direktyvos 91/414 I priedą (toliau – ataskaitos projektas),
 - su išsamiu visų bandymų, kuriuos pateikė prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą, patenkintą 2001 m. lapkričio 20 d. Komisijos direktyva 2001/99/EB, iš dalies keičiančia Direktyvos 91/414 priedą, kad į jį būtų įrašyta veiklioji medžiaga glifosatas (OL L 304, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 34 t., p. 182), pateikę subjektai, sąrašą,
 - su visais, išsamiais ir originaliais prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą 2001 m. pateikusių subjektų pateiktais bandymų dokumentais, jei jie susiję su ilgalaikio toksiškumo, mutageniškumo, kancerogeniškumo, neurotoksiškumo bandymais ir reprodukcijos tyrimais.
- 3 2011 m. sausio 20 d. raštu Europos Komisija paragino ieškoves kreiptis į Vokietijos valdžios institucijas su prašymu leisti susipažinti su jas dominančiais dokumentais.
- 4 2011 m. vasario 7 d. raštu ieškovės, remdamosi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė kartotinę prašymą leisti susipažinti su dokumentais.
- 5 Paprašęs išankstinio Vokietijos valdžios institucijų sutikimo, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalyje, 2011 m. gegužės 6 d. raštu Komisijos generalinis sekretorius leido susipažinti su ataskaitos projektu, išskyrus jo 4 tomą (toliau – ginčytinas dokumentas), kurio turinį tos valdžios institucijos atsisakė atskleisti ir kuriame pateiktas išsamus visų bandymų, kuriuos pateikė pirmąjį prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą pateikę subjektai, sąrašas. Jis informavo ieškoves, kad Komisija neturi visų, išsamių ir originalių su tais bandymais susijusių dokumentų, nes jie niekada nebuvo jai pateikti. Generalinis sekretorius taip pat paaiškino, kad tebevyksta konsultacijos su Vokietijos valdžios institucijomis dėl ginčytino dokumento atskleidimo ir kad sprendimas bus priimtas vėliau.
- 6 2011 m. rugpjūčio 10 d. sprendimu Komisijos generalinis sekretorius, remdamasis Vokietijos Federacinės Respublikos pareikštu atsisakymu, neleido susipažinti su ginčytinu dokumentu (toliau – ginčijamas sprendimas).

- 7 Ginčijamame sprendime Komisijos generalinis sekretorius išdėstė priežastis, dėl kurių Vokietijos Federacinė Respublika nesutiko atskleisti ginčytino dokumento, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nurodyta išimtimi, konkrečiai kalbant, fizinio arba juridinio asmens komercinių interesų apsauga. Vokietijos Federacinė Respublika laikėsi nuomonės, kad ginčytiname dokumente yra konfidencialios informacijos, susijusios su prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą pateikusių subjektų teise į intelektinę nuosavybę, t. y. išsami kiekvieno jų pagamintos veikliosios medžiagos cheminė sudėtis, išsami informacija apie kiekvieno prašymą pateikusio subjekto naudojamą medžiagos gamybos procesą, informacija apie priemaišas, galutinių produktų sudėtis ir sutartiniai ryšiai tarp atskirų prašymus įtraukti pateikusių subjektų.
- 8 Pažymėjęs, kad Vokietijos valdžios institucijos paskelbė nemanančios, kad egzistuoja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas aukštesnis viešasis interesas, kuriuo galima pagrįsti ginčytino dokumento atskleidimą, Komisijos generalinis sekretorius išnagrinėjo, ar pagal Reglamentą Nr. 1367/2006 galima remtis tokiu viešuoju interesu. Jis pažymėjo, kad to reglamento 6 straipsnio 1 dalis netaikytina ginčytinam dokumentui, nes jame nėra informacijos, kuri gali būti laikoma susijusia su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.
- 9 Pasak Komisijos generalinio sekretoriaus, Komisija mano, kad aptariama informacija susijusi su glifosato gamybos procesu, kurį naudoja prašymą įtraukti jį į Direktyvos 91/414 I priedą pateikę subjektai, ir kad, atsižvelgiant į interesų pusiausvyrą, poreikis apsaugoti jų teisę į intelektinę nuosavybę yra viršesnis už viešąjį interesą atskleisti informaciją. Iš tiesų, atskleidus ginčytiname dokumente esančią informaciją konkuruojančios įmonės galėtų nukopijuoti prašymą įtraukti glifosatą pateikusių subjektų taikomus gamybos procesus, todėl jie gali patirti didelių nuostolių, jei bus pažeisti jų komerciniai interesai ir jų teisė į intelektinę nuosavybę. Į viešąjį interesą dėl informacijos atskleidimo jau buvo atsižvelgta, nes galimas glifosato išmetimo poveikis išdėstytas kitose pavišintose projekto ataskaitos dalyse, kiek tai konkrečiai susiję su svarbiomis priemaišomis ir metabolitais. Informacija apie nesvarbias priemaišas, kuri pateikta ginčytiname dokumente, susijusi su veiksniais, kurie nekelti pavojaus sveikatai ar aplinkai, tačiau pagal juos galima atsekti kiekvieno produkto gamybos procesą.
- 10 Paskui Komisijos generalinis sekretorius pažymėjo, kad, remiantis procedūra, pagal kurią glifosatas buvo įtrauktas į Direktyvos 91/414 I priedą, darytina išvada, jog buvo atsižvelgta į Reglamente Nr. 1367/2006 nustatytus reikalavimus dėl informacijos apie šios medžiagos poveikį aplinkai pavišinio. Tokiomis aplinkybėmis šios medžiagos gamintojų interesų apsauga turėtų būti svarbesnė.
- 11 Komisijos generalinis sekretorius tuo remdamasis padarė išvadą, kad prašoma informacija nesusijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, ir kad nėra įrodymų, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti tą informaciją, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, nes, jo nuomone, tokio intereso esmė yra glifosato gamintojų komercinių interesų ir teisės į intelektinę nuosavybę apsauga.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 12 2011 m. spalio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pareiškimą, kuriuo ieškovės pareiškė šį ieškinį.
- 13 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:
 - pripažinti, kad Komisija pažeidė 1988 m. birželio 25 d. Orhuse pasirašytą konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau – Orhuso konvencija) ir reglamentus Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006,
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 14 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Pritaikęs proceso organizavimo priemonę, Bendrasis Teismas ieškovėms pateikė du klausimus, į kuriuos jos atsakė 2013 m. sausio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu raštu.
- 16 2013 m. sausio 9 d. Bendrojo Teismo nutartimi Komisijos paprašyta Bendrajam Teismui pateikti ginčytiną dokumentą ir nurodyti jo dalis, kuriose kalbama apie glifosato grynumą, visų jame esančių priemaišų „tapatybę“ ir kiekį bei apie kontrolei naudojamų partijų analizę, nes ginčytinas dokumentas neturi būti pateiktas ieškovėms. 2013 m. sausio 25 d. gautu raštu Komisija pateikė ginčytiną dokumentą.
- 17 Ginčytiną dokumentą sudaro trys atskiri dokumentai. Pirmojo pagrindinį dokumentą sudarančio dokumento pavadinimas „Monografija – 1998 m. gruodžio 11 d. – 4 tomas – A dalis – Glifosatas“ ir jame yra aštuoni punktai: „C.1 Konfidenciali informacija“, „C.1.1 Išsami informacija apie veikliosios medžiagos gamybos procesą (priedas II A 1.8)“, „C.1.2 Išsami veikliosios medžiagos specifikacija (priedas II A 1.9–1.11)“, „C.1.3 Išsami preparatų specifikacija (priedas II A 1.4)“, „C.2 Informacijos apie kolektyvinių bylų pateikimą santrauka ir vertinimas“, „C.2.1 Pateiktos informacijos ir dokumentų santrauka (byla, dokumentas B)“, „C.2.2 Pateiktos informacijos ir dokumentų vertinimas“ ir „C.2.3 Išvada dėl pranešimą teikiančių įmonių taikomų priemonių pagrįstumo“. Antrojo pagrindinį dokumentą sudarančio dokumento pavadinimas „Monografijos papildymas – 1998 m. gruodžio 11 d., 4 tomas – Glifosatas – Glifosato trimezis – A dalis – Glifosatas“, nurodyta data – 2000 m. sausio 14 d., jame yra tik vienas punktas „C.1.2.1 Izomerų, priemaišų ir papildų tapatybė (priedas II A 1.10)“. Trečiasis pagrindinį dokumentą sudarantis dokumentas „Antrasis monografijos papildymas – 1998 m. gruodžio 11 d., 4 tomas – Glifosatas – Glifosato trimezis“, jame nurodyta data – 2001 m. gegužės 12 d., jis sudarytas iš trijų punktų: „C.1.1 Išsami informacija apie veikliosios medžiagos gamybos procesą (priedas II A 1.8)“, „C.1.2 Išsami veikliosios medžiagos grynumo specifikacija“ ir „C.1.2.1 Izomerų, priemaišų ir papildų tapatybė (priedas II A 1.10)“.
- 18 2013 m. sausio 25 d. raštu Komisija taip pat nurodė ginčytiną dokumentą sudarančių trijų dokumentų dalis, kuriose kalbama apie glifosato grynumą, „tapatybę“, visų jame esančių priemaišų kiekį ir apie bandymams naudojamų partijų analizę.

Dėl ginčo apimties

- 19 Ginčo apimtis turi būti patikslinta trimis aspektais.
- 20 Pirma, Komisija teigė, kad nei 2011 m. gegužės 6 d. sprendime, nei ginčijamame sprendime nėra atsisakymo leisti susipažinti su prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą pateikusių subjektų pateiktų bandymų visais, išsamiais ir originaliais dokumentais, kurių ieškovės prašo 2010 m. gruodžio 20 d. raštu. Pagal teisės aktus, reglamentuojančius prie augalų apsaugos produktų priskiriamų veikliųjų medžiagų tyrimus, Komisija iš Vokietijos Federacinės Respublikos gavo tik bylos apie glifosatą santrauką, kurioje yra pranešimo kopija, rekomenduojamos naudojimo sąlygos, bandymų santraukos ir rezultatai, tačiau nėra pačių tyrimų protokolų ir ataskaitų.
- 21 Per teismo posėdį ieškovės pareiškė, kad supranta, jog Komisija tų dokumentų neturėjo. Todėl reikia pripažinti, kad ginčas nesusijęs su galimu atsisakymu leisti susipažinti su šiais dokumentais.

- 22 Antra, ieškovės patvirtino, jog ginčytinas dokumentas jų nedomina, kiek jis susijęs su informacija apie įvairių ūkio subjektų, pranešusių apie veikliąją medžiagą, sutartinius santykius arba su informacija apie tos medžiagos gamybos procesą. Todėl jos reikalauja panaikinti ginčijamą sprendimą tik tiek, kiek Komisija atsisakė leisti susipažinti su tame dokumente pateikta informacija apie veikliosios medžiagos grynumą, „tapatybę“ ir techninėje medžiagoje esantį priemaišų kiekį, apie partijų analizę ir tikslią galutinio produkto sudėtį.
- 23 Trečia, per teismo posėdį ieškovės patikslino, kokią informaciją jos laiko susijusia su „tapatybe“, priemaišų kiekiu ir partijų analize. Dėl priemaišų jos pareiškia, kad siekia sužinoti, kokios kitos cheminės medžiagos gautos per glifosato gamybos procesą ir koks yra jų kiekis. Dėl įmonių pateiktų bandymams skirtų partijų analizės jos pareiškė, kad nori sužinoti partijų turinį ir sudėtį, būtent, kokių kitų cheminių medžiagų pridėta, taip pat bandymų aprašus ir jų faktinį poveikį.
- 24 Todėl ginčą reikia apriboti ta ginčytino dokumento dalimi, kurioje pateikta informacija apie veikliosios medžiagos grynumo lygį, „tapatybę“ ir techninėje medžiagoje esančių priemaišų kiekį, apie partijų analizę ir tikslią galutinio produkto sudėtį, kaip nurodyta šio sprendimo 23 punkte.

Dėl teisės

- 25 Ieškinį ieškovės grindžia trimis pagrindais. Pirma, jos teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi valstybei narei nesuteikiama veto teisė ir kad Komisija gali nesilaikyti jos nuomonės dėl to reglamento 4 straipsnio 2 dalyje numatytos išimties taikymo. Antra, jos teigia, kad teisės leisti susipažinti išimtis, kuria siekiama apsaugoti konkretaus fizinio arba juridinio asmens komercinius interesus, turi būti netaikoma, nes prašomos informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, atskleidimas grindžiamas viršesniu viešuoju interesu. Trečia, jos teigia, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 daliai ir Orhuso konvencijos 4 straipsniui, nes Komisija neįvertino realaus pavojaus pažeisti nurodytus komercinius interesus.
- 26 Nagrinėti reikia pradėti nuo ieškinio antrojo pagrindo, todėl reikia visų pirma apibrėžti Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje įtvirtintos teisės susipažinti apimtį, o paskui informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, sąvoką.

Dėl Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje įtvirtintos teisės susipažinti apimties

- 27 Visų pirma reikia priminti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001, kaip nurodyta jo 1 konstatuojamojoje dalyje, atitinka ESS 1 straipsnio antroje pastraipoje, įtrauktoje pagal Amsterdamo sutartį, išreikštą siekį žymėti naują dar glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo proceso etapą, kur visi sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių. Kaip nurodyta to reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu (žr. 2011 m. liepos 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją*, C-506/08 P, Rink. p. I-6237, 72 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Šiuo tikslu, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamojoje dalyje ir jo 1 straipsnyje, reglamentu siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su institucijų dokumentais teisę (žr. šio sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją* 73 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 29 Žinoma, šiai teisei taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais. Konkrečiau, atsižvelgiant į minėto reglamento 11 konstatuojamąją dalį, jo 4 straipsnyje numatoma išimčių sistema, pagal kurią institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuos atskleidus nukentėtų kurio nors iš šiuo straipsniu saugomų interesų apsauga (žr. šio

sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją* 74 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Visų pirma šio straipsnio 5 dalyje skelbiama, jog valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

- 30 Jeigu valstybė narė pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalimi suteikiama galimybe prašyti, kad konkretus iš šios valstybės kilęs dokumentas nebūtų atskleistas be jos išankstinio sutikimo, tam, kad institucija galėtų šį dokumentą atskleisti, būtina gauti išankstinį tos valstybės narės sutikimą (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija prieš Komisiją*, C-64/05 P, Rink. p. I-11389, 50 punktas).
- 31 Tačiau remiantis teismų praktika galima teigti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį leidžiama valstybei narei prieštarauti dėl iš jos kilusių dokumentų atskleidimo tik remiantis šio straipsnio 1–3 dalyse numatytais konkrečiomis išimtimis ir tinkamai motyvuojant savo poziciją šiuo klausimu (šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* 99 punktas).
- 32 Vis dėlto, kadangi šiomis išimtimis nukrypstama nuo visuomenės kuo didesnės galimybės susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti griežtai aiškinamos ir taikomos (žr. šio sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją* 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 33 Jei išimtis, kuria remiamasi, yra viena iš tų, kurios nurodytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje, valstybė narė, kuri nesutinka, kad būtų atskleisti jos parengti dokumentai, turi įvertinti, ar nėra viršesnio viešojo intereso, kuriuo galima pagrįsti tų dokumentų atskleidimą.
- 34 Šiuo atveju remiantis ginčijamu sprendimu darytina išvada, kad Vokietijos Federacinė Respublika, kuri parengė ginčytiną dokumentą, nesutiko jo atskleisti ir tokį atsisakymą motyvavo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su tam tikro fizinio arba juridinio asmens komercinių interesų apsaugos pažeidimu, įskaitant ir kiek tai susiję su intelektine nuosavybe, ir kad ta valstybė narė nusprendė, jog nėra viršesnio viešojo intereso, kuriuo būtų galima pagrįsti tokį atsisakymą.
- 35 Antra, Reglamento Nr. 1367/2006 3 straipsnyje nustatyta, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 yra teisės aktas, taikomas visiems prašymams leisti susipažinti su informacija apie aplinką. Iš tiesų, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 8 ir 15 konstatuojamosiomis dalimis ir, konkrečiai, formuluote „laikantis bet kurių konkretesnių nuostatų dėl prašymų gauti informaciją apie aplinką pagal šį reglamentą“, kurios aiškinamos atsižvelgiant į to paties reglamento 3 ir 6 straipsnius, darytina išvada, kad tame reglamente yra nuostatų, kurios pakeičia, iš dalies pakeičia ar patikslina tam tikras Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatas, kai prašymas leisti susipažinti susijęs su informacija apie aplinką arba informacija, susijusia su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką (2011 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo *LPN prieš Komisiją*, T-29/08, Rink. p. II-6021, 105 ir 106 punktai; Teisingumo Teismas šiuo metu nagrinėja dėl šio sprendimo pateiktus apeliacinius skundus C-514/11 P ir C-605/11 P).
- 36 Kiek tai susiję su teise susipažinti su dokumentais, kuriuose pateikta informacija apie aplinką, pareigą siaurai aiškinti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas išimtis, kuri dar sykį patvirtinta Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamosios dalies antrame sakinyje ir 6 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, sustiprina tai, kad atitinkama institucija privalo atsižvelgti į visuomenės interesą atskleisti tokią informaciją ir kad nurodomas klausimas, ar ši informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, taip pat tai, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nėra analogiškai patikslinamas minėtų išimčių taikymas šioje srityje (šio sprendimo 35 punkte minėto Sprendimo *LPN prieš Komisiją* 107 punktas).
- 37 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teisinė prezumpcija, kad esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją, kai prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, išskyrus atvejus, kai ši informacija susijusi su tyrimais, ypač dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų (šio sprendimo 35 punkte minėto Sprendimo *LPN prieš Komisiją* 108 punktas).

- 38 Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje reikalaujama, kad suinteresuotoji institucija, kuri gavo prašymą leisti susipažinti su dokumentu, jį atskleistų, jei informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, net jei dėl tokio atskleidimo galėtų kilti pavojus konkrečiam fizinio ar juridinio asmens komercinių interesų apsaugai, įskaitant to asmens teisę į intelektinę nuosavybę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką.
- 39 Komisijos pateiktus argumentus, kuriais grindžiamas kitoks Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio aiškinimas, galima tik atmesti.
- 40 Pirmą, Komisija pažymi, kad atskleidus ginčytiname dokumente esančią informaciją gali būti smarkiai sutrikdyta Direktyvoje 91/414 Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta pusiausvyra ir kiltų sunkių ekonominių pasekmių ūkio subjektams, kurie laikėsi toje direktyvoje numatytos veikliųjų medžiagų registravimo procedūros. Kadangi toje direktyvoje yra nuostatų, kuriomis siekiama apsaugoti pagal tą direktyvą organizuojamą veikliųjų medžiagų registravimo procedūrą pateiktos informacijos, kuri laikoma pramonine ir komercine paslaptimi, konfidencialumą, pakanka konstatuoti, kad tokių taisyklių egzistavimas nesuteikia galimybės paneigti nenuginčijamą prezumpciją, kylančią iš Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio (žr. šio sprendimo 38 punktą).
- 41 Antra, tas pats pasakytina apie aplinkybę, kad tam tikro informacijos apie veikliojoje medžiagoje aptiktas priemaišas kiekio atskleidimas laikomas kenksmingu suinteresuotųjų asmenų komercinių interesų apsaugai, kaip nustatyta 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, p. 1) 63 straipsnio 2 dalyje. Iš tiesų šia nuostata tik daroma nuoroda į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką saugomą viešąjį interesą, už kurį svarbesnis yra Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodytas viršesnis viešasis interesas.
- 42 Trečia, Komisija remiasi teismų praktika, kurioje Teisingumo Teismas nustatė konkrečias taisykles, taikomas aiškinant Reglamentą Nr. 1049/2001, kai dokumentams, kuriuos prašoma atskleisti, taip pat taikomos specialios dokumentų pateikimo suinteresuotosioms šalims pagal specialią tvarką taisyklės (2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, Rink. p. I-5885, 58 punktas ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, Rink. p. I-8533, 100 punktas). Jeigu aiškinant Reglamentą Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką reikėtų atsižvelgti į aplinkybę, kad šiuo atveju prašoma informacija buvo perduota valstybei narei pranešėjai per prašymo įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą procedūrą, tuo remiantis, kaip nustatyta minėtuose sprendimuose, galėtų atsirasti tik bendra prezumpcija, kad atskleidus tokią informaciją būtų pažeisti ta nuostata saugomi interesai. Tokia išvada nedarytų jokio poveikio Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytos taisyklės apimčiai; tame sakinyje nurodytas viršesnis viešasis interesas, remiantis tuo reglamentu, yra svarbesnis už interesą, susijusį su komercinių interesų pažeidimu, įskaitant ir kiek tai susiję su intelektine nuosavybe.
- 43 Ketvirta, Komisija mano, kad reglamentus Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006 reikia aiškinti atsižvelgiant į Sąjungos teisę ir Sąjungos pasirašytus tarptautinius susitarimus – šiuo atveju į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (OL C 83, 2010, p. 389) (toliau – chartija) ir 1994 m. balandžio 15 d. Sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS) (OL L 336, p. 214, toliau – susitarimas TRIPS), kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties 1C priedas (OL L 336, p. 3).
- 44 Viena vertus, būtinai reikia priminti, kad chartijos 16 ir 17 straipsniuose įtvirtinta laisvė užsiimti verslu ir teisė į nuosavybę, kurios taip pat priskiriamos prie Sąjungos teisės bendrųjų principų, kaip ir komercinių paslapčių apsauga (žr. 2012 m. kovo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Interseeroh Scrap and Metal Trading*, C-1/11, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau negalima sutikti, kad,

siekiant užtikrinti nuoseklų Sąjungos teisės aktų aiškinimą, būtų užginčyta aiški ir besąlygiška antrinės teisės nuostata (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Interseroh Scrap and Metal Trading* 44 ir 46 punktus). Tačiau remdamasi teisinga pagrindinės teisės į nuosavybę, prie kurios priskiriamos su intelektine nuosavybe susijusios teisės, apsaugos ir kitų pagrindinių teisių apsaugos pusiausvyrą, Komisija savo argumentais siekia netaikyti Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio, o ne užtikrinti nuoseklų ar suderintą reglamentų Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006 aiškinimą atsižvelgiant į chartijos, Direktyvos 91/414 ar Reglamento Nr. 1107/2009 nuostatas. Tokiam požiūriui bet kuriuo atveju negalima pritarti, nes taip liktų netaikoma aiški ir besąlygiška Sąjungos reglamento nuostata, dėl kurios nepateikta jokių teiginių, kad ji gali prieštarauti viršesnei teisės normai.

- 45 Kita vertus, TRIPS sutarties, kuri yra Bendrijos pasirašytos ir 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) patvirtintos PPO sutarties dalis, nuostatos yra sudedamoji Sąjungos teisės sistemos dalis. Jeigu su TRIPS sutartimi susijusioje srityje egzistuoja Sąjungos teisės aktai, reikia taikyti Sąjungos teisę, todėl atsiranda pareiga ją aiškinti kiek įmanoma atsižvelgiant į tą sutartį, tačiau aptariama tos sutarties nuostata negali veikti tiesiogiai (žr. 2007 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Merck Genéricos – Productos Farmacéuticos*, C-431/05, Rink. p. I-7001, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Komisija teigia, kad reglamentus Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006 ir Orhuso konvencijoje išdėstytas nuostatas dėl dujų ar teršalų išmetimo į aplinką reikia aiškinti tolygiai ir proporcingai, kad nebūtų prieštaraujama TRIPS sutarties 39 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatoms, pagal kurias komercinę vertę turinti informacija saugoma, kad nebūtų pavišinta. Iš esmės Bendrojo Teismo prašoma užtikrinti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio nuostatų aiškinimas neprieštarautų TRIPS sutarties 39 straipsnio 2 ir 3 dalims. Tačiau šiuo atveju dar sykių reikia konstatuoti, kad Komisijos argumentai lemia tai, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio nuostatos liks netaikomos, o ne tai, kad bus užtikrintas TRIPS sutarties 39 straipsnio 2 ir 3 dalims neprieštaraujantis to straipsnio nuostatų aiškinimas, nes Komisija teigia, kad teisei į intelektinę nuosavybę taikoma apsauga pranoksta nenuginčijamą prezumpciją, kad informacija turi būti atskleista, jei ji susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Tokiam požiūriui bet kuriuo atveju negalima pritarti, nes taip faktiškai būtų paneigtas Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio teisėtumas TRIPS sutarties 39 straipsnio 2 ir 3 dalių atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04, Rink. p. II-3601, 800 punktą).
- 46 Remiantis šio sprendimo 35–45 punktais galima teigti, kad Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu reikalaujama atskleisti dokumentą, kai prašoma informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, net jeigu kyla pavojus pažeisti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka saugomus interesus, nes toks aiškinimas negali būti paneigtas remiantis nuosekliu, suderintu ar chartijos 16 ir 17 straipsniais, TRIPS sutarties 39 straipsnio 2 ir 3 daliai, Direktyvai 91/414 ar Reglamentui Nr. 1107/2009 neprieštarujančiu aiškinimu.

Dėl informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, sąvokos

- 47 Pasak ieškovių, Komisija nesilaikė Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos prezumpcijos, nes prašoma informacija yra informacija apie aplinką, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Iš tiesų informacija, tiesiogiai susijusi su glifosato grynumu, būtent su visų jame esančių priemaišų „tapatybe“ ir kiekiu, ir su bandymams bei tyrimams, į kuriuos atsižvelgiant minėta medžiaga buvo įtraukta į Direktyvos 91/414 I priedą, naudotų partijų analize, yra tokia informacija, nes produkto sudėtis suteikia galimybę nustatyti išmetamus toksiškus elementus.
- 48 Visų pirma Komisija teigia, kad dujų ar teršalų išmetimo sąvoka turi būti aiškinama siaurai ir kad, kaip nustatyta 2000 m. Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (EEB-JTO) paskelbtame Orhuso konvencijos taikymo vadove (toliau – taikymo vadovas), ji reiškia tiesioginį ar netiesioginį išmetimą iš

įrenginių. Paskui ji teigia, kad prašoma informacija nesusijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, nes ginčytiname dokumente esanti informacija išsamiai susijusi su glifosato gamybos metodais, kuriuos nurodė įvairūs prašymą įtraukti pateikę subjektai ir kurie saugomi pagal teisę į intelektinę nuosavybę, o ieškovės dominančios informacijos kategorijos negali būti atskirtos ir atribotos nuo informacijos apie veikliosios medžiagos gamybos metodus, kurie ir yra ginčytino dokumento dalykas.

- 49 Pirma, nors Komisija teigia, kad nuostata dėl dujų ar teršalų išmetimo į aplinką turi būti aiškinama siaurai, reikia konstatuoti, kad SESV 15 straipsnyje ir Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintos ir, kiek tai susiję su informacija apie aplinką arba informacija apie dujų ar teršalų išmetimą į aplinką, Reglamentu Nr. 1367/2006 patikslintos teisės susipažinti su institucijų dokumentais logika neveda prie tokios išvados.
- 50 Iš tiesų, kai institucijos ketina prašymui leisti susipažinti su informacija pritaikyti išimtį, jos turi tą išimtį aiškinti ir taikyti siaurai (žr. šio sprendimo 27 punkte minėto Sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją* 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), kad nekiltų sunkumų taikyti bendrąjį principą, pagal kurį visuomenei suteikiamos kuo didesnės galimybės susipažinti su tų institucijų turimais dokumentais (2011 m. gegužės 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *NLG prieš Komisiją*, T-109/05 ir T-444/05, Rink. p. II-2479, 123 punktas).
- 51 Tačiau atsižvelgiant į tai, kad tuo atveju, kai prašoma informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, atskleidimas turi viešąjį interesą, kuris yra viršesnis už išimtimi saugomą interesą, pagal Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį leidžiama konkrečiai įgyvendinti minėtą bendrąjį interesą.
- 52 Taip pat reikia pažymėti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1367/2006 15 konstatuojamąja dalimi, tik atsisakymo leisti susipažinti su informacija apie aplinką pagrindai turėtų būti aiškinami siaurai atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti prašomą informaciją ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Tačiau, kaip buvo pažymėta per teismo posėdį, 2003 m. spalio 24 d. Komisijos pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto (COM (2003) 622 galutinis) buvo numatyta prašymams leisti susipažinti su informacija apie aplinką taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytas teisės susipažinti su dokumentais išimtis ir niekaip ypatingai neišskirti informacijos, susijusios su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Būtent 2005 m. liepos 18 d. Tarybos bendrojoje pozicijoje buvo nuspręsta laikytis griežtesnio požiūrio į teisės susipažinti išimtis performuluojant 15 konstatuojamąją dalį į galutinei versijai artimą redakciją ir įterpiančią 6 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, kuriame išdėstyta teisinė prezumpcija, kad informacija, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, privalo būti atskleista.
- 53 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nei reglamentuose Nr. 1049/2001 ir Nr. 1367/2006 nustatyta ir iš jų taikymo kylančia teisės susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais logika, nei Reglamento Nr. 1367/2006 tekstu, išaiškintu remiantis parengiamaisiais darbais, nereikalaujama, kad dujų ar teršalų išmetimo į aplinką sąvoka būtų aiškinama siaurai. Todėl tam, kad atskleidimas būtų teisėtas, pakanka, jog prašoma informacija būtų pakankamai tiesiogiai susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.
- 54 Šios išvados negalima paneigti Komisijos daroma nuoroda į taikymo vadovą, kuria ji grindžia teiginį, kad teršalų išmetimo sąvoka susijusi su teršalų išmetimu iš įrenginių.
- 55 Jau buvo nuspręsta, kad taikymo vadovas nėra privalomas Orhuso konvencijos išaiškinimas (2012 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Flachglas Torgau*, C-204/09, 36 punktas), nes generalinė advokatė E. Sharpston padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su tos konvencijos aiškinimu, šis dokumentas neturi privalomos galios (minėtame Sprendime *Flachglas Torgau* priimtos išvados, 58 punktas). *A fortiori* tas pats pasakytina ir apie Reglamento Nr. 1367/2006 aiškinimą.

- 56 Beje, taikymo vadove daroma nuoroda į teršalų išmetimo sąvoką, kuri vartojama 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 80), kurios 2 straipsnio 5 punkte teršalų išmetimas apibrėžiamas kaip medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išleidimas iš įrenginio pavienių arba paskleistų šaltinių į orą, vandenį arba dirvą, kai įrenginys yra stacionarus objektas, kuriame, be kita ko, vykdoma vienos arba keleto direktyvos I priede nurodytų rūšių veikla. Tokia apibrėžtis aiškinama Direktyvos 96/61 tikslu – pasiekti integruotą taršos, kurią sukelia išimtinai gamybinė veikla, prevenciją ir kontrolę. Tačiau reikia pažymėti, kad nei Orhuso konvencijoje, nei Reglamente Nr. 1367/2006 jų taikymo sritis neribojama tokios veiklos pasekmėmis. Todėl taikymo vadove pateikta dujų ar teršalų išmetimo į aplinką apibrėžtimi negalima, be kita ko, remtis aiškinant Reglamentą Nr. 1367/2006.
- 57 Antra, reikia nustatyti, ar ginčytiname dokumente yra informacijos, kuri pakankamai tiesiogiai susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.
- 58 Pirma, reikia priminti, kad, kaip nustatyta šio sprendimo 22 punkte, ieškovės neprašo leisti susipažinti su informacija apie skirtingų ūkio subjektų, pranešusių apie glifosatą, sutartinius santykius arba apie tos medžiagos gamybos procesą, kuri pateikta Komisijos Bendrajam Teismui pateikto ginčytino dokumento pirmojo sudedamojo dokumento punktuose „C.1.1 Išsami informacija apie veikliosios medžiagos gamybos procesą (priedas II A 1.8)“ (p. 1–11) ir „C.2 Informacijos apie kolektyvinių bylų pateikimą santrauka ir vertinimas“ (p. 88 ir 89) ir Komisijos pateikto trečiojo sudedamojo dokumento punkte „C.1.1 Išsami informacija apie veikliosios medžiagos gamybos procesą (priedas II A 1.8)“ (p. 1–3 imtinai).
- 59 Antra, ieškovės per teismo posėdį patikslino tam tikrus prašymo susipažinti su informacija punktus. Jos pageidauja gauti informaciją apie glifosate esančių priemaišų „tapatybę“ ir kiekį bei apie bandytų partijų analizę, būtent jų sudėtį, „tapatybę“ ir per bandymus pridėtų cheminių medžiagų kiekį, bandymų trukmę ir faktinį poveikį veikliajai medžiagai.
- 60 Taigi tik tuo atveju, jei kitose ginčytino dokumento dalyse, išskyrus nurodytas šio sprendimo 58 punkte, būtų informacijos, kokia nurodyta šio sprendimo 59 punkte, arba informacijos, susijusios su augalų apsaugos produkto, kuriame yra glifosato, sudėtimi, ir jeigu ta informacija galėtų būti laikoma susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, reikėtų konstatuoti, kad Komisija padarė vertinimo klaidą atsisakydama ją atskleisti.
- 61 Trečia, ieškovės pateikė paaiškinimų, kaip informacija apie glifosate esančių priemaišų „tapatybę“ ir kiekį, apie bandytų partijų analizę ir apie produkto, kurio sudėtyje yra tos medžiagos, sudėtį gali suteikti galimybę nustatyti tų priemaišų išmetimo į aplinką lygį.
- 62 Ieškinyje ieškovės teigia, kad veikliosios medžiagos nuosėdos aplinkoje ir jų poveikis žmogaus sveikatai yra tiesiogiai susiję su medžiagos grynumu, būtent su „tapatybe“ ir glifosate esančių priemaišų kiekiu, o ne tik su priemaišų, kurias Komisija laiko reikšmingomis, „tapatybe“ ir kiekiu. Jų nuomone, taip pat svarbu žinoti kontrolei naudojamų partijų analizę, kad būtų galima vertinti tą kontrolę ir tyrimus, kuriais grindžiamas glifosato įtraukimas į Direktyvos 91/414 I priedą. Tai priežastis, dėl kurios turėtų būti atkleista tiksli galutinių ir patikrintų produktų sudėtis, nes taip būtų galima nustatyti, kokios toksinės medžiagos išmetamos į aplinką ir gali joje likti tam tikrą laiką.
- 63 Atsakyme į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus ieškovės taip pat patikslino, kaip jų prašoma informacija susijusi su dujų ar teršalų išmetimo į aplinką sąvoka. Taigi glifosate esančios priemaišos patenka į aplinką tuo pat metu kaip ir glifosatas. Be to, tos priemaišos, atsižvelgiant į jų kiekį, galėjo turėti įtakos bandymų, kuriuos reikalaujama atlikti tiriant glifosato kenksmingą poveikį dėl jo įtraukimo į Direktyvos 91/414 I priedą, rezultatams. Nustatant, ar atlikti bandymai dėl įtraukimo parodo dujų ar teršalų išmetimą į aplinką naudojant augalų apsaugos produktus, kurių sudėtyje yra glifosato, reikia turėti informaciją apie partijų analizę. Prie atsakymo pridėtame priede ieškovės pateikė

dokumentą, kuriame nurodytas glifosato gamybos procesas bei gaminant šią veikliąją medžiagą pridedamos medžiagos ir kuriame pabrėžiama aplinkybė, jog pagamintoje veikliojoje medžiagoje esančios priemaišos bus išmestos į aplinką. Beje, tame pačiame dokumente pabrėžiama, jog svarbu gauti informaciją apie bandytų partijų analizę, kad būtų galima patikrinti, ar tos analizės duomenys atitinka į rinką išleistų produktų duomenis, nes gaminant mažu mastu glifosato analizės duomenys gali skirtis nuo dideliu mastu pardavimo tikslais gaminamo glifosato analizės duomenų. Gavus šią informaciją bus galima kontroliuoti galimus bandytų partijų analizės, siekiant įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą, ir į rinką išleidžiamo produkto analizės skirtumus ir nustatyti, ar atlikti bandymai yra reikšmingi, palyginti su faktiniu glifosato išmetimu į aplinką. Galiausiai tame dokumente pažymėta, kad prašoma informacija suteiktų galimybę sužinoti metabolitų lygį, kurį pasiekus transformuojasi glifosatas, kuris išmetamas į aplinką, nesuyra ir užteršia gruntinius vandenius.

- 64 Nors Komisija pripažįsta, kad visos medžiagos tam tikru naudojimo momentu neišvengiamai patenka į aplinką, ji mano, kad ginčytiname dokumente nėra informacijos, kurią būtų galima laikyti susijusia su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, tačiau pateikta informacija apie gamybos metodus, kuriuos naudoja įvairūs ūkio subjektai, pranešę apie glifosatą siekdami jį įtraukti į Direktyvos 91/414 I priedą. Komisija nesutinka atskleisti informacijos apie priemaišas ir apie partijų analizę motyvuodama tuo, kad tai leistų atkurti veikliosios medžiagos gamybos metodą ir su juo susijusias komercines paslaptis, nes neįmanoma atskirti ir izoluoti skirtingų kategorijų informacijos. Galiausiai Komisija teigia, kad visa toksikologiniu atžvilgiu ir dėl veikliosios medžiagos poveikio sveikatai reikšminga informacija buvo kruopščiai išanalizuota ir paskelbta 2011 m. gegužės 6 d. Komisijos sprendime, kuriame taip pat nurodyta, kad ieškovės nenurodo priežasčių, dėl kurių jau paskelbti dokumentai yra nepakankami vertinant glifosato įtraukimo į Direktyvos 91/414 I priedą proceso pagrįstumą.
- 65 Ketvirta, reikia priminti, kad Bendrasis Teismas, taikydamas tyrimo priemones, susipažino su ginčytinu dokumentu, kuris suskirstytas į atskirus dokumentus, kaip Komisija nurodė prie ginčytino dokumento pridėtame laiške.
- 66 Pirmame ginčytiną dokumentą sudarančiame dokumente, be kita ko, yra punktas „C.1.2 Išsami veikliosios medžiagos specifikacija (priedas II A 1.9–1.11)“, kuriame nurodyti, pirma, pranešimai, kuriuos valstybei narei pranešėjai pateikė ūkio subjektai, pageidaujantys įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą, ir kuriuose nurodytos priemaišos, esančios pagamintame glifosate, bei tikslus arba maksimalus kiekvienos iš tų priemaišų kiekis [punktas „C.1.2.1 Izomerų, priemaišų ir papildų tapatybė (priedas II A 1.10)“, p. 11–61] ir, antra, bandytų partijų analizė – lentelėse pateikti visų atskirose partijose esančių priemaišų kiekiai ir minimalus, vidutinis ir maksimalus kiekvienos iš tų priemaišų kiekis, o daugelis aptariamų ūkio subjektų taip pat nurodė analizės ir duomenų patvirtinimo tvarką [skirsnis „C.1.2.2 Partijų analizė (priedas II A 1.11)“, p. 61–84]. Tame pačiame dokumente taip pat yra punktas „C.1.3 Išsami preparatų specifikacija (priedas II A 1.4)“, kuriame aprašyta augalų apsaugos produkto sudėtis, kurioje yra kiekvieno ūkio subjekto, pateikusio pranešimą apie glifosatą, gaminamos šios veikliosios medžiagos (p. 84–88).
- 67 Vienintelėje antro ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento dalyje (žr. šio sprendimo 17 punktą) pateikta lentelė, kurioje nurodyti įvairūs ūkio subjektai, pranešę apie glifosatą, kiekvienos priemaišos, esančios kiekvieno minėto ūkio subjekto pagamintoje veikliojoje medžiagoje, struktūrinė formulė ir tikslus arba maksimalus kiekvienos iš šių priemaišų kiekis (p. 1–6).
- 68 Trečiame ginčytiną dokumentą sudarančiame dokumente yra du punktai: „C.1.2 Išsami veikliosios medžiagos grynumo specifikacija“ ir „C.1.2.1 Izomerų, priemaišų ir papildų tapatybė (priedas II A 1.10)“ (p. 4–13). Pункte C.1.2 nurodytos įvairios priemaišos, esančios glifosato trimezėje, tikslus arba maksimalus kiekvienos iš šių priemaišų kiekis (p. 4) ir bandytų partijų analizė – lentelėse pateikti visų atskirose partijose esančių priemaišų kiekiai (p. 7). Pункtą C.1.2.1 sudaro lentelė, panaši į antrame ginčytiną dokumentą sudarančiame dokumente esančią lentelę, kurioje pateikta tokio pat pobūdžio informacija (p. 8–13).

- 69 Reikia konstatuoti, kad, kaip teigia ieškovės, didelė dalis šio sprendimo 66–68 punktuose nurodytų duomenų, pateiktų ginčytiną dokumentą sudarančiuose dokumentuose, susiję su veikliojoje medžiagoje, apie kurią pranešė visi ūkio subjektai, dalyvavę glifosato įtraukimo į Direktyvos 91/414 I priedą procedūroje, esančių įvairių priemaišų identifikacija ir kiekiu. Kadangi veiklioji medžiaga turi būti įtraukta į augalų apsaugos produkto sudėtį, ir yra žinoma, kad tas produktas pateks į orą dažniausiai purškimo būdu, kiekvienos priemaišos, esančios tokioje medžiagoje, „tapatybė“ ir kiekis yra informacija, pakankamai tiesiogiai susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, kaip pagrįstai nurodė ieškovės (žr. šio sprendimo 62 ir 63 punktus).
- 70 Vis dėlto reikia pažymėti, kad veikliojoje medžiagoje, apie kurią pranešė kiekvienas suinteresuotas ūkio subjektas, esančių priemaišų pavadinimas ir tikslus arba maksimalus kiekis yra vienintelė informacija, kurią siekia gauti ieškovės, kaip jos pačios patvirtino per teismo posėdį.
- 71 Dėl bandytų partijų analizės taip pat reikia konstatuoti, kad informacija apie atskirose partijose esančių visų priemaišų kiekius ir minimalų, vidutinių ar maksimalų tų medžiagų kiekį (žr. šio sprendimo 66–68 punktus), kuri pirmame ginčytiną dokumentą sudarančiame dokumente pateikta lentelėse atskirai dėl kiekvieno ūkio subjekto, pateikusių prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą, o antrame ir trečiame ginčytiną dokumentą sudarančiame dokumente pateikta apibendrinamosiose lentelėse, yra informacija (išskyrus pastarosiose dviejose lentelėse esančias priemaišų struktūrines formules), pakankamai tiesiogiai susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.
- 72 Atvirškčiai, informacija apie pateiktų duomenų analizės ir patvirtinimo metodus, taikomus atliekant partijų analizę, nėra informacija, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką, nes remiantis vienintelės ginčytino dokumento dalies, kurioje pateikta tokia informacija, t. y. punkto „C.1.2.2 Partijų analizė (priedas II A 1.11)“, išdėstyto pirmo ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento C.1.2 punkte, analize negalima teigti, kad toje dalyje pateikti duomenys, kurie suteikia galimybę pakankamai tiesiogiai nustatyti įvairių veikliąją medžiagą sudarančių sudedamųjų dalių išmetimo į aplinką lygį.
- 73 Dėl ūkio subjektų, pateikusių prašymą įtraukti glifosatą į Direktyvos 91/414 I priedą, sukurtų augalų apsaugos produktų sudėties reikia konstatuoti, kad tikslūs veikliosios medžiagos ir jų gamybai naudojamų priedų kiekiai kilogramu arba litru pateikti pirmo ginčijamą dokumentą sudarančio dokumento punkte „C.1.3 Išsami preparatų specifikacija (priedas III A 1.4)“ ir kad tai yra informacija, pakankamai tiesiogiai susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką (žr. šio sprendimo 69 punktą).
- 74 Nė vienu Komisijos pateiktu argumentu negalima užginčyti šio sprendimo 69–73 punktuose išdėstytų teiginių, nes remiantis tais argumentais negalima įrodyti, kad prašoma informacija nesusijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką (žr. šio sprendimo 64 punktą).
- 75 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija padarė vertinimo klaidą, kai atmetė prašymą leisti susipažinti su ginčytinu dokumentu, nes tas prašymas susijęs su informacija apie dujų ar teršalų išmetimą į aplinką, t. y., pirma, su visų veikliojoje medžiagoje, apie kurią pranešė kiekvienas ūkio subjektas, esančių šio sprendimo 70 punkte nurodytų priemaišų „tapatybė“ ir kiekiu, kurie nurodyti pirmo ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte C.1.2.1 (p. 11–61), antro ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte C.1.2.1 (p. 1–6) ir trečio ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte C.1.2.1 (p. 4 ir 8–13), antra, su atskirose partijose esančiomis priemaišomis ir su tų priemaišų minimaliu, vidutiniu ir maksimaliu kiekiu, kuris kiekvieno ūkio subjekto atveju atskirai nurodytas pirmo ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte C.1.2.2 (p. 61–84) ir trečio ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte C.1.2.4 (p. 7) esančiose lentelėse, ir, trečia, su ūkio subjektų sukurtų augalų apsaugos produktų sudėtimi, kuri nurodyta pirmo ginčytiną dokumentą sudarančio dokumento punkte „C.1.3 Išsami preparatų specifikacija (priedas III A 1.4)“ (p. 84–88).
- 76 Todėl reikia pritarti ieškinio antram pagrindui ir, nesant reikalo nagrinėti to ieškinio pirmo ir trečio pagrindų, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su šio sprendimo 75 punkte nurodyta informacija.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 77 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2011 m. rugpjūčio 10 d. Europos Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta leisti susipažinti su Vokietijos Federacinės Respublikos, kaip valstybės narės pranešėjos, parengtos veikliosios medžiagos glifosato vertinimo ataskaitos projekto 4 tomu pagal 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką, nes tuo sprendimu neleidžiama susipažinti su tomis minėto tomo dalimis, kuriose pateikta informacija, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką: su visų veikliojoje medžiagoje, apie kurią pranešė kiekvienas ūkio subjektas, esančių priemaišų „tapatybe“ ir kiekiu, kurie nurodyti pirmo šį tomą sudarančio dokumento C.1.2.1 punkte (p. 11–61), antro šį tomą sudarančio dokumento C.1.2.1 punkte (p. 1–6) ir trečio šį tomą sudarančio dokumento C.1.2.1 punkte (p. 4 ir 8–13); su atskirose partijose esančiomis priemaisomis ir su tų priemaišų minimaliu, vidutiniu ir maksimaliu kiekiu, kuris kiekvieno ūkio subjekto atveju atskirai nurodytas pirmo tą tomą sudarančio dokumento C.1.2.2 punkte (p. 61–84) ir trečio tą tomą sudarančio dokumento C.1.2.4 punkte (p. 7) esančiose lentelėse; su ūkio subjektų sukurtų augalų apsaugos produktų sudėtimi, kuri nurodyta pirmo tą tomą sudarančio dokumento punkte „C.1.3 Išsami preparatų specifikacija (priedas III A 1.4)“ (p. 84–88).**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Paskelbta 2013 m. spalio 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.